

KOMUNIKAT RADIOWY Z DNIA 18 MARCA 1943 r.

/P o r a n n y/

I.

Dotycząco Polski.

WEICHSELSENDER, po polsku, 16. III. godz. 16,00.

Dzisiejszy Gonicz Krakowski publikuje sprawozdanie z wyjazdu jubileuszowej ekipy zawierającej milionowego z kolei robotnika Gen-Gub wyjeżdżającego do Niemiec na roboty. Widać przez szyby wagonu młode zdrowe twarze. Generalny Gubernator podaje rękę robotnikowi milionowemu i wręcza mu złoty zegarek na dowód uznania rządu dla tak okazałej ilości ochotników.

ZEESEN, po angielsku, 16. III. godz. 1,15.

Pa ul Revere, powróciwszy z Polski do Niemiec, stwierdza, że krótka jego wizyta w Gen-Gub była dla niego migawkowym zdjęciem "nowego bezpieczeństwa, które wyłoni się dla wszystkich narodów Europy ze współpracy z osi i jej ekonomicznymi zasadami".

"W Krakowie miałem okazję stwierdzić, że każde miasto zyskuje na pozbyciu się wpływu żydostwa. Ghétto krakowskie wolne jest dzisiaj od Żydów, którzy zostali przewiezieni do strefy osiedlenia Żydów polskich w Lublinie. W restauracjach Krakowa jada się wyśmienicie, a ceny nie są wyższe niż w Rzeszy. Szczególną sensacją były jajka. Przyzwyczajony do oszczędności w Berlinie oblizywałem się przy porcji jajecznicy z 6 jaj jaką podano mi na pierwszym śniadaniu.

BERLIN, NPD, po niemiecku, 17. III. godz. 14,50.

DPB omawia wyjazd Edena do Waszyngtonu i stwierdza, że wśród rządów emigranckich Londynu panuje silne zdenerwowanie. W sferach tych rządów przypuszcza się, że Eden i Hull za decydują kwestię, w jakim stopniu polityka światowa mocarstw anglosaskich uwzględni na aspiracje emigrantów. Minister spraw zagranicznych polskiego rządu wygnanego, hrabia Raczyński, w przemówieniu swym przypominał dość wyraźnie Wielkiej Brytanii, że posiada zobowiązania wobec rządów emigranckich. Oświadczył on, że mocarstwa muszą oczywiście zachować swe stanowisko, lecz niewątpliwie stosować będą zasady demokratyczne oparte na równouprawnieniu wszystkich na rodów przyszłej organizacji świata. Jednocześnie mówi się w Londynie o projektowanym wyjeździe Benosa do Ameryki, gdzie ma być przesłuchany przez Roosevelta w sprawie zatargu polsko-rosyjskiego.

Wiadomości te dowodzą, że zagadnienie polsko-rosyjskie stało się zagadnieniem kluczowym dla współpracy politycznej i militarnej t. zw. aliantów i to w jeszcze większym stopniu niż zagadnienie francuskie w Afryce Północnej. Różnica polega na tym, że Sikorskiego możnaby porównać z de Gaulle'em, ale nigdy Stalina z Giraudem. Zatarg polsko-rosyjski nie może być rozwiązany za pomocą fotografii Roosevelta i Churchilla w Kujbyszewie wobec Stalina ścisłającego dłoń Sikorskiego. Poza tym zagadnienie francuskie w Afryce Północnej mogło znaleźć częściowe rozwiązanie za pomocą zamordowania Darlana. Planu takie byłyby w sprawie polskiej daremne. Polska intransygenca i rosyjski imperializm stwarzają napięcie, z którym intrygi francuskich generałów nie dają się porównać.

Polityka brytyjska wpadła obecnie we własne sidła. Anglicy twierdzili, że wojnę rozpoczęli dla Polski, lecz jeżeli ją jeszcze dziś mogą prowadzić, to zawdzięczają to jedynie armii czerwonej. Bez armii czerwonej Wielka Brytania dawno musiałaby być zapła cić swą zupełną zagładę za czelność rozpętania wojny z Niemcami. Bez bolszewików Anglicy byliby zgubieni, z bolszewikami natomiast zgubieni są Polacy. Jest to prawda historyczna, z którą nie wolno się wyminąć. Fakt, że Polacy sprawę tę poruszyli właśnie dzisiaj, dowodzi, że Sikorski nie ufa Anglikom. Anglicy widzą dziś dokładnie, że sprawę polską rozwiązać można tylko siłą. Ostatni rozbiór Polski nie był bynajmniej

przypadkiem zamiast oprzeć się na przyjaźni przynajmniej jednego sąsiada, Polacy woleli niażgodę zarówno z Niemcami jak i z Rosją, a Anglia przyłączyła się do ich polityki szaleństwa, udzielając Polakom słynnej gwarancji w lecie 1939 r. Gdyby porównać Imperium Brytyjskie z olbrzymim statkiem oceanicznym, który zbudowany jest i obliczony na głębie morze, a gdyby nazwać Polskę małym holownikiem przybrzeżnym, to możnaby powiedzieć, że statek-olbrzym dał się wyholować przez mały stateczek na mieliznę, gdzie naturalnie musiał osiąść. Polacy uczepili się pół Anglików jak dziecko spódnicy na tki; ale dziś trzymają Anglików tak mocno, że sami Anglicy już się poruszyć nie mogą. Eden mógłby zdradzić Polskę albo zagrozić sojusz ze Związkiem Sowieckim. W pierwszym wypadku oddałby cały kontynent bolszewikom. W drugim również nie zdobyłby kontynentu lecz jedynie wrogość Sowieców. Tak więc polityka angielska znajduje się w błędnym kole bez względu na decyzję jakaby dziś zapadła. Zagadnienie Polski dowodzi, że polityka brytyjska w Europie pozbawiona jest wszelkiej koncepcji: rozpoczęła ona wojnę w Europie ażeby, z racji Polski, naprawić równowagę europejską. Teraz okazuje się niezbitcie, że właśnie z racji Polski równowaga ta zakłócona została na zawsze.

ROMEI, po angielsku, 16. III. godz. 17, 59.

Tokio Shinbum oświadcza, że domagania się powrotu dawnych ziem polskich do Polski, wysunięte przez wygnańczy rząd polski, są typowym przykładem niepewności przyrzeczeń mocarstw anglosaskich. Wiadomość o projektowanym przeniesieniu rządu polskiego do Waszyngtonu dowodzi, że rząd polski, przyciśnięty dłonią rządu brytyjskiego, czuje się coraz gorzej. Fakt, że Sowiety odrzuciły żądania polskie dowodzi, że Karta Atlantycka jest martwą literą; z drugiej strony uznanie żądań polskich przez Anglosasów oznaczałoby, że mocarstwa te lekceważą sobie Sowiety.

Uwaga: dot. Polski patrz również Workers Challenge, 16. III. godz. 20, 10.

II.

Z najważniejszych spraw światowych.

ALLOUIS, po niemiecku, 16. III. godz. 20, 00.

Opowiadając wice-prezydentowi Wallace'owi dr. Dietrich, szef prasy Rzeszy, powiedział m. in.: Wallace szukał wytłumaczenia dla zbrodni bolszewików i przytaczał przytym nieprawdziwe fakty. Chodzi tu poprostu o to, że Wallace chciałby ugody pomiędzy bolszewizmem a kapitalizmem, przyczym kapitaliści o- trzymaliby jedną pokowę świata a bolszewicy drugą. Rzeczywistość uda remnie- łaby wszelkie nadzieje, iż bolszewizm porzuci plany rewolucji światowej. Je- dynie potęga wielkiej idei opartej na współpracy klas może odeprzeć niebez- pieczeństwa bolszewizmu; zarówno kapitalizm i bolszewizm polegają bowiem na walce klasowej. Państwo na rodowo-socjalisty czne jest urzeczywistnieniem dawnej utopii o państwie bezklasowym.

RENNES, po francusku, 16. III. godz. 15, 45.

W Pradze dr. Frank przyjął delegację robotników czeskich z okazji czwar- tej rocznicy Protektoratu. Delegacja złożyła mu orędzie, w którym zapewnia Rzeszę, że mogą się zdać na robotników czeskich.

MOSKWA, po czesku, 15. III. godz. 21, 30.

Prof. Mikołaj Dierżawin, członek prezydium Sowieckiej Akademii Nauk, wy- głosił przemówienie z okazji czwartej rocznicy inwazji Hitlera do Czechosło- wacji. W przemówieniu swym mówca podkreślił solidarność narodów słowiańskich w walce z germańskimi barbarzyńcami.

TASS, po angielsku, 16. III. godz. 3, 15.

Z Genewy donoszą, że w Niemczech zanosi się na powtórzenie masakry "30 czerwoa". Przedstawicielem prądów aktywistycznych jest Goebbels, reprezentują- cy t. zw. lewe skrzydło partii hitlerowskiej. Domagać się on ma konsolidacji dyktatury partii i usunięcia es ób nie w 100% prohitlerowskich.

CBS, po angielsku, 16. III. godz. 4, 00.

Krążą pogłoski, że generałowie ostrzegli Hitlera, że nowa ofenzywa let- nia w Rosji nie byłaby wskazana, ponieważ odsłoniłaby Zachód Europy dla in- wazji przez aliantów. Zdaniem tych generałów Hitler powinien utrzymać na Wschodzie linie obecne.

ALLOUIS, po niemiecku, 16.III.godz.12,30.

Gazeta propagandowa angielska ukazująca się w Moskwie, "Sprzymierzeniec Brytyjski" jest według korespondenta Times'a mało popularna wśród Rosjan. Bolszewicy skarżą się na to, że gazeta publikuje jedynie fotomontaże, a nie pokazuje zupełnie wojsk angielskich w walce z wrogiem.

WORKERS CHALLENGE/oś/, po angielsku, 16.III.godz.20,10.

Torysi mają w zanadrzu dobrą broń tajemną przeciwko labourystom: zawsze mogą się powołać na to, że labouryści wcale nie reprezentują interesów kłosa pracujących, ponieważ istnieją lepsze egzemplarze tego typu. Mają przy tym na myśli komunistów, ale na to trzeba byłoby się pogodzić wpierw ze Związkiem Sowieckim, a to nie jest tak łatwe dopóki Churchill i jego banda wspomaga reakcję, której przedstawicielami są Darlan, Giraud, Sikorski i Otto von Habsburg. Chcieliby oni zorganizować nowe rządy w Europie, na których czele staliby członkowie tej samej bandy, a oczywiście właśnie to ma być współpracę z Rosją Sowiecką.

PARYŻ, po francusku, 16.III.godz.14,00.

Istnieją nowe dowody wyraźnej megalomanii gen.Giraud. Podczas bitwy o Francję pewne jego listy dostały się w ręce niemieckie. Jeden z tych listów, datowany 15.10.39, a skierowany do żony generała, zawiera uwagi na temat sytuacji frontowej zapowiadając walki ciężkie, ale tym niemniej zwycięskie. W liście tym Giraud przewiduje, że po pownych koniecznych rektyfikacjach linii frontowej, Giraud ukaże się na pierwszym planie i pobije Niemców. W innym liście z 21 listopada 1939 generał pisze: Udaremniłono atak niemiecki, który miał się rozpocząć dnia 12 listopada. Złożyły się na to różne powody, lecz szczególnie moja obecność w St.Omer, o której nieprzyjaciel musiał się prawdopodobnie dowiedzieć, wobec czego się przestraszył". Berlin stwierdza, że listy te są dostatecznym dowodem megalomanii gen.Giraud, którego nie można poprostu brać na serio.

III.

O g ó l n e .

MOSKWA, po rosyjsku, 16.III.godz.6,00.

Izwestia: "Ważne zadania biegłych rolniczych".

Godz.13,00.

Osipow: "Charakterystyka sztuki wojennej rosyjskiej".

Godz.15,00.

Kra snaja Zwiezda, artykuł Ehrenburga: "Charkow".

Kra snaja Zwiezda, artykuł Mikulina: "Honor żołnierski".

LENINGRAD, po rosyjsku, 16.III.godz.16,19.

Kra snaja Zwiezda, artykuł Ga laktijonowa: "Stereotypowy charakter taktyki niemieckiej".

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is essential to ensure that every entry is properly documented and verified. This process helps in identifying any discrepancies or errors early on, preventing them from escalating into larger issues.

In the second section, we explore the various methods used to collect and analyze data. This includes both qualitative and quantitative approaches, each with its own strengths and limitations. Understanding these methods is crucial for drawing valid conclusions from the data collected.

The third part of the document focuses on the challenges faced during the data collection process. These challenges can range from incomplete data to biases in the sampling process. Addressing these challenges requires careful planning and the implementation of robust data management protocols.

Finally, the document concludes by emphasizing the need for transparency and accountability in all stages of the research process. By clearly documenting the methods used and the results obtained, researchers can ensure that their work is open to scrutiny and replication.